

за книжовна работа, те са задължени определено и на образователната система. Обучението с класическа-хуманитарна насоченост и методите за реализирането му, свързани с изучаването на езици, литератури и теория на литературата, с преводи, анализи на литературни, исторически, философски и други съчинения, писане на съчинения и пр., създава умения и нагласи за писане. Фактите показват, че сръбските учебни заведения са центрове за формиране не само на учители и духовници, но и на българска творческа интелигенция.

Българо-сръбската взаимност в образованието през 30-те - 50-те години на XIX век присъства в решаването на политическите и културно-просветните задачи, които стоят пред поробения български народ и младата сръбска държава. Образованието полага основите на политическа, социално-педагогическа и културна дейност, допринесла за взаимното опознаване и сближаване на двата балкански народа - българския и сръбския.

1. Архив на Николай Павлович 1852 - 1894. БАН, Институт за история. София., Изд. на БАН, 1980. 2. **Бойчева, В.** Български младежи в учебните заведения на Сръбското княжество. В: Българо-сръбски взаимоотношения в учебното дело през първата половина на XIX век. С., 1971 (защитена кандидатска дисертация); 3. **Бойчева, В.** Български младежи в учебните заведения на Сръбското княжество през 1830 - 1859 г. БАН. Институт за история. Изследвания по българска история. Т. VI. Проблеми на българското възраждане. С., 1981; 4. **Васич, П.** Живот и дело Анастаса Йоановича - първо првог српског. литографа. Београд, 1962 (докторска дисертация, Философски факултет на Люблянския университет, 1956); 5. ДАСРС, Министерство на просветата (МП), ф. V, № 355, 1842; 6. ДАСРС, МП, ф. XIV, № 315, 1842; 7. **Игнатович, Ц.** Србиа и Бугарски препород - книжовне и културно-просветне везе Срба и Бугара у XVIII и XIX веку (1762-1878). Београд, 1964 (докторска дисертация), с. 128 - 129; 8. **Йованович, А.** Аутобиографија Анастаса Йовановича и Дневник. (в ръкопис). Намират се в частни лица в Белград; 9. **Миличевич, М.** Додатак поменику од 1888. Знаменити луди у српскога народа, кои су преминули до края 1900 г. Београд, 1901; 10. Народна енциклопедия српско-хрватско-словеначка, IV книга, С-Ш, Загреб, 1929; 11. **Николич, И.** Първите български ученици в Белград - в. Глас на българите в Югославия, 13 май 1953; Български ученици в Белград - в. Глас на българите в Югославия, 15 юли 1953; 12. **Тенев, Др.** Николай Павлович. С., 1970; 13. **Цамбазовски, К.** Културно-политичке везе бугара с кнежевинов Србиом од почетка XIX века до Париског мира 1856 године. Београд, 1982.